11/03/2024

Κυριακή της Απόκρεω στον πανηγυρίζοντα Ι.Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου και Αγ. Τεσσαρτάκοντα Γοματίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Ο Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, ακολουθούμενος από τον Παν. Αρχιμ. π. Νικόδημο Κωτινούδη και τους Διακόνους του π. Νικόλαο Τσεπίση, π. Δημήτριο Κουρλετάκη και π. Αλέξανδρο Αλιφέρη, μετέβη στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου και Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Γοματίου, καθότι το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ναού μετέθεσε την Εορτή των Προστατών του στις 10 Μαρτίου, λόγω Ψυχοσαββάτου.

Τον πλαισίωσαν ο ασκητικός αγιορείτης Εφημέριος του Ναού Παν. Αρχιμ. π.

Διονύσιος Βάραγκας και ο Αιδ. π. Σπυρίδων Μποτονάκης εκ της Ι.Μ. Καρπενησίου.

Να σημειωθεί ότι ο Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου και Αγίων Τεσσαράκοντα ανηγέρθη εκ βάθρων από τον Γέροντα του π. Διονυσίου, αγιορείτη Αρχιμανδρίτη κυρό Αναστάσιο Τοπούζη, εμβληματικό Προϊστάμενο του ιστορικού Κελλίου του Τιμίου Προδρόμου, Διονυσίου του εκ Φουρνά των Αγράφων.

Σήμερα την ιστορική πορεία του Καρεώτικου Κελλίου Διονυσίου του εκ Φουρνά, συνεχίζει με πολλή πιστότητα και αγιορείτικη σεμνομεγαλόπρεπη πνοή ο π. Διονύσιος Βάραγκας, τον οποίο έχρισε διάδοχό του εν Πετραχηλίω ο Γέροντας Αναστάσιος ολίγον προ της κοιμήσεώς του, σε εξομολόγησή του στον Σεβασμιώτατο προ δύο ετών περίπου.

Τον μεγαλόπρεπο βυζαντινό Ιερό Ναό των Αγίων επλήρωσαν από άκρου εις άκρον οι Ενορίτες του Γοματίου, με επικεφαλής την Αντιπεριφερειάρχη Χαλκιδικής κα Αικατερίνη Ζωγράφου, τον Δήμαρχο Αριστοτέλη κ. Στέλιο Βαλιάνο, τον τ. Υπουργό και Δήμαρχο κ. Χρήστο Πάχτα, τον Πρόεδρο του Γοματίου κ. Κωνσταντίνο Πελτέκη, τους Αντιδημάρχους κα Μαρία Ενεχηλίδου και κ.κ. Αλέξιο Αντωνίου, Κωνσταντίνο Πασχάλη και Γεώργιο Θαλασσινό, τον Πρόεδρο του Λιμενικού Ταμείου κ. Αστέριο Τζιτζιρίκα, τον Διοικητή του Α.Τ. Αρναίας κ. Αναστάσιο Καραπαντά κ.ά.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Ιερισσού

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, αναφερθείς επ' ελάχιστον στους τιμωμένους Αγίους, παρουσίασε το θεόπνευστο και πολυσήμαντο θεολογικά και φιλολογικά κείμενο της Ευαγγελικής Περικοπής της Κρίσεως (Ματθ. κε΄ 31-46) και επέμεινε ιδιαιτέρως στη φρασεολογία του Κυρίου μας, που απαντώντας στα αγαπητά Του παιδιά, τους μετέχοντες, δηλαδή, στον δοξασμό και στη Βασιλεία Του κατά την Δευτέρα Παρουσία Του και εντεύθεν, είπε :

«Αληθινά σας λέω, ότι κάθε τι που κάνατε, που προσφέρατε σε καθένα από τους φτωχούς, άσημους και μικρούς αδελφούς μου, σε Μένα το κάνατε και το προσφέρατε» (Ματθ. κε΄40). Πρόκειται για τα λόγια που βγήκαν από το πανάσπιλο στόμα Του ως απάντηση στην ερώτηση των τέκνων που έθεσε στα δεξιά Του ως ''ήμερα πρόβατα της Ποίμνης Του'', ξεχωρίζοντάς τα από τα ''άτακτα ερίφια''· ''Κύριε, πότε Σε εθρέψαμε, πότε Σε ποτίσαμε, πότε Σε επισκεφθήκαμε στο κρεββάτι του πόνου, ή Σε συνδράμαμε ως φυλακισμένο, πότε δηλαδή Σε συντρέξαμε όταν ήσουν αναγκεμένος;''.

Διάλεξε ο Κύριός μας, μ' άλλα λόγια, είπε ο ομιλητής, μια απερίγραπτου κάλλους και επιβλητικότητας εικόνα, ένα πανόραμα ασύλληπτου μεγαλείου, γεμάτο από τρόμο και γλυκειά ανακούφιση, για να μιλήσει για τον ''άλλο'': τον φίλο, τον εχθρό, τον πλησίον, όπως ωραιότατα τον ονοματίζει η Εκκλησία μας. Η ''εικόνα'' αυτή η πολύτιμη είναι η από μέρους Του μεγαλειώδης περιγραφή της Εσχάτης Κρίσεως. Λόγια απλά που σταλάζουν βάλσαμο στις ''πεφορτισμένες'' καρδιές· λόγια

που περιγράφουν το ξεχείλισμα της αγάπης Του για τον άνθρωπο, τον αδελφό μας και τέκνο Του, που υποδεικνύεται εναργέστατα από Εκείνον ως μέσο και δυνατότητα μοναδικής ασφαλούς προσεγγίσεως και αναγνωρίσεως του Θεού.

Και να σκεφθεί κανείς πως σ' αυτά τα λόγια στήριξαν ορισμένοι, δυστυχώς, τη λεγόμενη θεολογία του Θεού ''δικαστή'', του Θεού ''σαδιστή'' που με το φραγγέλλιο δήθεν της εσχάτης κρίσεως στο χέρι έρχεται να ικανοποιήσει, ως φτηνός άνθρωπος, ή ως Ποσειδώνας και Ήφαιστος, το τρωμένο(!) από τον αμαρτωλό και πεσμένο άνθρωπο θείο του μεγαλείο, τη Θεία Δικαιοσύνη! Πρόκειται για τη θεωρία της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας (Ανσέλμου Καντερβουρίας) περί ανάγκης ικανοποιήσεως της Θείας Δικαιοσύνης, λόγω της πτώσεως του αδαμιαίου γένους! Κι όμως ο γλυκύς Ναζωραίος, ο Θεός που ''ντύθηκε'', που φόρεσε παντοτινά την ανθρώπινη σάρκα, με τα πιο πάνω λόγια Του ένα επιθυμεί να κηρύξει: «Ο άνθρωπος είναι η Αγάπη αν Με γυρεύεις, λοιπόν, στο πρόσωπό του θα Με βρείς!».

Ο ''αδελφός'', ιδίως στους φιλοκαλικούς Πατέρες, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, προβάλλεται ως μέσο προσεγγίσεως και αναγνωρίσεως του Θεού, καθόσον είναι εκείνος, «χάριν του οποίου πέθανε ο Χριστός» (Α΄Κορ. η΄11) μέσο για το οποίο ο Μέγας Αντώνιος γράφει: «Από τον πλησίον προέρχεται η ζωή και ο θάνατος διότι εάν κερδίσουμε τον αδελφό, τον Θεό κερδίζουμε. Εάν όμως σκανδαλίσουμε τον αδελφό, στον ίδιο τον Χριστό αμαρτάνουμε!». Για να συμπληρώσει ο Ιερός Χρυσόστομος ερμηνεύοντας τον Παύλο (Α΄ Κορ. η΄ 12): «Τι σημαίνει ότι

αμαρτάνοντας εναντίον του αδελφού αμαρτάνουμε στον Χριστό; Πρώτο, ότι Εκείνος θεωρεί δικά Του όσα ανήκουν στους δούλους Του δεύτερο, ότι όσοι πληγώνονται το αποδίδουν στο σώμα και τα μέλη Του και τρίτο, ότι το έργο που οικοδόμησε με τη θυσία και το αίμα Του το καταστρέφουμε με την πλεονεξία μας».

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος: «Η έλευση του Χριστού μας στον κόσμο ως ‘’πλησίον’’ επιβάλλει αντιστοίχως και την αναγνώριση του Χριστού στο πρόσωπο του ‘’πλησίον’’, στο πρόσωπο του αδελφού, πράγμα που επισημαίνεται ιδιαιτέρως από τον Κύριό μας στη περιγραφή της εσχάτης κρίσεως. Για τούτο ακριβώς και **η προσφορά στον ‘’αδελφό’’ χαρακτηρίζεται ως προσφορά προς τον Χριστό, η δε άρνηση προσφοράς προς τον ΄΄πλησίον’’, προς τον ‘’αδελφό’’, χαρακτηρίζεται ως άρνηση προσφοράς προς τον Χριστό**. Η Ορθοδοξία με την Ευαγγελική αυτή Περικοπή διακηρύσσει:

» Α) ‘’Αυτός που αγαπάει τον Θεό, πρέπει να βγάζει μερίδιο για τον Χριστό, πρέπει σε κάθε πράγμα να κάνει τόπο για τον Χριστό, να βγάζει μερίδιο για τον αδελφό, να κάνει τόπο για τον αδελφό!’’

» Β) ‘’Κόλαση είναι το να μην αγαπάει κανείς’’ (Φ. Ντοστογιέφσκυ).

» Γ) Η μετά θάνατον ζωή είναι ο αντίλαλος της παρούσης.

» Δ) Ο Παράδεισος και η Κόλαση ξεκινούν και χτίζονται από εδώ και τα γευόμαστε αιώνια στην άλλη ζωή! Και τέλος,

» Ε) Ο δρόμος για τον Ουρανό περνά από τη γη, περνά από το κατώφλι του αδελφού, αφού μέτρο με το οποίο ο Θεός θα μας κρίνει δεν είναι οι δικοί Του Ουράνιοι Κανόνες και μόνο ο Νόμος Του, αλλά κυρίως ο αναγκεμένος αδελφός!».

Προ της Απολύσεως ο Ποιμενάρχης **χειροθέτησε σε Πνευματικό τον π. Διονύσιο Βάραγκα** και τον κατέστησε υπεύθυνο να γίνει ο συνδετικός κρίκος της ενότητας και της πνευματικότητας του Λαού του Θεού.

Ακολούθως σχηματίστηκε πομπή και λιτανευτικώς η θαυματουργή εικόνα των Αγίων ευλόγησε και καθαγίασε την Κωμόπολη του Γοματίου, μετά το πέρας της οποίας όλο το Πλήρωμα της Εκκλησίας απόλαυσε το ευλογημένο Παραδοσιακό Κουρμπάνι που προετοίμασαν οι γυναίκες – νοικοκυράδες του Τόπου!

Περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ